Dingsdag, 26 February 1839. No. 25.

VLISSINGSCHE COURANT.

NATIONALE MILITIE.

PUBLICATIE.

RGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

Dat de Militie-Raad in deze Provincie, hare 2e en 3e Zitting l houden op de volgende dagen, te weten:

De 2e Zitting tot onderzoek van alle in dit jaar geloot hebnde personen, welke vermeenen regt op vrijstelling te hebben, Dingsdag den 26 Maart aanstaande, des morgens om 10 e, en de 3e Zitting tot het onderzoek van plaatsvervangers nummerverwisselaars, op Vrijdag den 12 April daaraanvolnde, des morgens ten 10 ure, in de Abdij te Middelburg.

Wordende de belanghebbenden mitsdien aangemaand, om zich n gemelde dagen en uren, voor de Militie-Raad te sisteeren; rwijl aan dezelve tevens wordt herinnerd, dat zij zich niet het ontvangen eener oproeping bij billet moeten verlaten, ar ingevolge deze oproeping verpligt zijn, zich ten gemelde ge en ure, voor den Militie-Raad te vervoegen, alzoo zij, gebreke daarvan, zullen worden beschouwd, zonder redenen n vrijstelling te zijn, en in persoon te willen optreden, en tsdien voor de dienst worden gedesigneerd.

Wordende dezelve wijders opmerkzaam gemaakt, dat alleen in zondere gevallen wordt toegestaan, om na de inlijving zich het korps te doen vervangen, en zij derhalve aangemaand, van de gelegenheid tot plaatsvervanging bij de daartoe hierven gemelde gegeven wordende gelegenheid gebruik te ma, daar zoo men dezelve laat voorbijgaan, men zich blootlt, om die niet weder te verkrijgen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afkondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 22 Februarij 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 25 *February.* Z. M. heeft den 14 dezer en besluit genomen, waarbij het bestaan vergund wordt van ene Christelijke afgescheiden Gemeente, binnen de stad Utrecht, estuurd volgens de bepalingen van een bij dat besluit geannexerd reglement. Deze gemeente zal hare openbare eeredienst itoefenen in het gebouw genaamd *Soli Deo Gloria*, vroeger ebruikt voor de godsdienstoefening der R. Catholijke van de erecy, en gelegen op de Nieuwegracht te Utrecht. Als hare erste opzieners worden erkend *H. P. Scholte* (tevens belast met e prediking en de bediening der Sacramenten), *H. G. Klyn*, *. Fokke* en *P. W. Lothee*, mitsgaders als diakenen *J. Veldhuyzen* en *A. M. van Beugen.* De genoemde Gemeente is onerworpen aan alle wettelijke bepalingen en gouvernementsverordeningen, welke, met betrekking tot alle andere Kerkgenootchappen of Kerkelijke Gemeenten in dit rijk, thans bestaan of n het vervolg mogten worden vastgesteld.

In het hoofd van dit besluit wordt gezegd, dat de hinderpaën thans zijn uit den weg geruimd, welke Z. M. tot nog toe elet hadden zoodanige toelating te verleenen, naardien nu door e requestranten voldaan is hetgeen, bij koninklijk besluit van 5 ulij 1836, tot verkrijging daarvan gevorderd was, te weten: e vereeniging van een genoegzaam aantal personen, binnen geeldo stad, die zoodanige afgescheiden Gemeente wenschen te ormen; de aanwijzing van een geschikt gebouw voor de eereenst; de overlegging van een reglement op het kerkbestuur en inrigting der Gemeente; het indienen van een individueel teekend en door den burgemeester gecertificeerd adres, en ndelijk, de verklaring dat zij zelve voor de behoeften hunner redienst en armen zullen zorgen, zonder ooit op toelage uit Rijks schatkist, noch op eenige goederen, inkomsten, regten titels, van het Hervormd of eenig ander Nederlandsch Kerkenootschap aanspraak te kunnen maken. Voorts wordt nog geegd, dat deze toelating geschiedt in vertrouwen op de gegeven erklaringen, en onder uitdrukkelijke voorwaarde van volkomen oldoening daaraan.

— Volgens rescript des Konings van den 16 dezer, zullen de miliciens van de ligting 1839, voor de helft worden gesteld n het genot van een verlof voor den tijd van zes maanden.

— Door Z. K. H. den Admiraal en Kolonel-Generaal is, deer dagen, bij het vaste korps schrijvers en victualiemeesters der Nederlandsche Marine, met den 1 Maart aanstaande, benoemd, ot scheepsklerken, de Heeren *C. J. S. Court*, *A. C. Ruigart*, *G. C. Duum*, *J. C. Beyerinck* en *F. W. A. van Heel.*

— In de *Staats-Courant* van 22 Februarij leest men het volgende: » Te Berlijn moet dezer dagen eene nota ontvangen zijn, welke het Petersburger kabinet aan de Hoven van Pruissen en Oostenrijk gezonden heeft, ter zake van de aanstelling van den Generaal *Skrzynecki* in Belgische dienst. In deze nota moet in de eerste plaats gewaagd worden van de wederkeerige regten en verpligtingen, welke krachtens het te Munchen-Gratz geslotene tractaat voor de drie Mogendheden bestaan. Vervolgens zou derzelver inhoud hierop nederkomen, dat de drie Mogendheden zich door den onbegrijpelijken maatregel der Belgische regering gelijkelijk gekrenkt moeten gevoelen, vermits die regering daardoor het voornemen aan den dag legt, om op nieuw gisting onder de Polen te verwekken; dat derhalve Rusland tot alle maatregelen toetreedt, welke door de beide andere Hoven reeds genomen zijn, of in het vervolg genomen zullen worden, om den overmoed der Belgische regering, welke zich niet ontzien heeft van een der hoofden van den Poolschen opstand in hare dienst te nemen, te fnuiken; — dat het Russische kabinet terwijl het in geene regtstreeksche diplomatieke betrekking met het hof van Brussel staat zijn gevolmagtigde bij de Londensche Conferentie reeds instructien heeft gegeven, om zich in dien zin aan den Belgischen vertegenwoordiger te Londen te verklaren. Voorts moet in de nota nog worden aangemerkt, dat de Russische Regering geenszins de Poolsche uitgewekenen wil bemoeijelijken in de toevlugtplaats, die hun in het buitenland verleend wordt, maar dat dezelve niet kan dulden, dat een vreemde Staat, en wel een Staat die in zulken eigenaardigen toestand verkeerd als Belgie, die revolutionairen in eenen werkkring plaatst, alwaar zij gelegenheid hebben om hunne vijandige gezindheid tegen hunnen wettigen Souverein met de daad aan den dag te leggen."

— Heden arriveerde alhier, een detachement der 13e afd. Inf., sterk 65 man, onder geleide van den 1n Luitenant *Gilliot*, zijnde verlofgangers van 1832 en 1833.

— Bij het einde van 1837 bestond de Nederlandsche koopvaardijvloot uit 1394 zeeschepen, 162 fregatten, te zamen metende 111,824 lasten.

Gedurende 1838 zijn, door verongelukking, slooping en verkoop naar buitenslands, uit de vaart geraakt 36 schepen, (waaronder 5 fregatten), te zamen groot 3,472 lasten.

Daarentegen zijn in hetzelfde jaar op de Nederlandsche werven afgebouwd 81 schepen, (waaronder 10 fregatten), te zamen metende 8973 lasten.

Na aftrek der gemelde 36 bodems, is derhalve de vloot in 1838 vermeerderd met 45 bodems, voor nagenoeg ¼ bestaande in fregatten, en te zamen eene scheepsruimte aanbiedende van 5501 lasten.

De geheele vloot bestaat derhalve nu uit 1435 bodems, metende 117,325 lasten.

— De volgende opgave, omtrent het Nederlandsche leger, schijnt ons in dit oogenblik niet onbelangrijk toe:

Tot de *eerste* divisie des legers behooren: *eerste brigade:* afd. grenadiers, waartoe het korps flankeurs der Groningsche studenten behoort; 1e bat. jagers, 1e en 2e bat. 8e afd. inf.; *tweede brigade:* korps jagers van *van Dam*, 2e batt. jagers en 5e afd. inf.

Tot de *tweede* divisie behooren: *eerste brigade:* de korpsen Utrechtsche studenten en Noord-Brabandsche jagers, de 7e en 12e afd. inf. *tweede brigade:* de Koninklijke jagers, de 2e en 18e afd. inf.

Tot de *derde* divisie behooren: *eerste brigade:* Leidsche studenten, 3e en 4e batt. der 8e afd. en de 9e afd. inf.; *tweede brigade:* de Noord-Hollandsche jagers, de Groningsche jagers de 10e en 17e afd. inf.

Te Maastricht bevinden zich de veld-bat. der 13e en 14 afd. inf.

De kavallerie is verdeeld als volgt: *eerste brigade:* de afd. kurassiers No. 1, 3 en 9 en het reg. lanciers No. 10, en de *tweede brigade:* de reg. ligte dragonders No. 4 en 5 en het reg. huzaren No. 6.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 20 *February.* Naar men zegt zijn de orders ingetrokken, die naar Toulon gezonden waren om tweeduizend man versche troepen naar Mexico in te schepen.

— Een brief van la Martinique, te Havre ontvangen, berigt dat op het eiland den 11 Januarij, eene aardbeving heeft gewoed, waardoor de stad St. Pierre gedeeltelijk is vernield. Meer dan 800 personen zijn of verpletterd of gewond geworden. In de stad Fort-Roijal zijn al de steenen huizen ingestort, onderanderen ook het hospitaal, waaronder vele zieken zijn omgekomen. Het dorp la Case Pilote is geheel vernield. De aardbeving heeft bijna 2 minuten aangehouden."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 19 *February.* Oostenrijk brengt een armeekorps van 30,000 man, van alle wapen, op den voet van oorlog, om naar den Rijn te zenden, ten einde de besluiten van de Conferentie ten uitvoer te helpen brengen. Bij de militaire administratie heerscht groote drukte. Ingeval het vertrek van dat korps bevolen wordt, zal het grootendeels bestaan uit troepen, die in Bohemen gekantonneerd zijn.

— De drie Rijnsche, Westphaalsche armee-korpsen maken eene magt van meer dan 100,000 man uit. Aan het ministerie heerscht de grootste levendigheid, om alles te verordenen, wat tot mobielmaking van die korpsen vereischt wordt.

BELGISCHE BERIGTEN.

Zie hier de opgaaf van het getal der vertegenwoordigers, die in de sectien voor of tegen de aanneming der gewijzigde 24 artikelen gestemd hebben: 41 afgevaardigden hebben zich voor het ontwerp verklaard, 28 tegen, en 12 hebben zich onthouden van stemmen.

Mengelingen.

ARNOLD.

(Fragment uit het leven eens ongelukkigen.)

Gedurende een' dier lange winternachten, waarin de vereenigde elementen schijnen zamen te spannen tegen de ongelukkigen, die geen verblijf, geen voedsel en geene vrienden hebben, viel de sneeuw in digte vlokken en bedekte, ter hoogte van verscheidene voeten, de straten der wereldstad Londen. In dit verschrikkelijk weder ontmoette men niemand dan eenige nachtwachten, in hunne wijde mantels gewikkeld, en de ellendigen vervolgende, wier misdrijven grootendeels aan de armoede zijn te wijten.

Een man, met lompen bedekt, doorliep de straten der Citij, geheel onverschillig voor het weder, en voor de meening, die men omtrent hem opvatten mogt, even of niemand ter wereld belang in hem stelde. Echter was het er ver van daan, en zijne ellende werd door eene vrouw en een kind gedeeld. Zijne jeugdige vrouw, weleer schoon, gelukkig en bloeijende van gezondheid, had reeds den invloed der knagende armoede ondergaan, welke, den tijd vooruitsnellende, de diepe voren des ouderdoms op hare bleeke wangen had gegrift; haar kind weende te vergeefs om een stukje brood; vier dagen lang had de moeder zelve honger geleden, om dien van haar kind te stillen, — maar thans was er geen brood meer in huis. Hoe vele rampen blijven er niet voor de menschenlievenheid verborgen, die zoo gaarne dezelve zou verzachten! De geheime wonden zijn doorgaans de diepste, en worden dikwijls eerst slechts dan openbaar, wanneer de dood reeds zijne prooi heeft verslonden.

Het ongeluk had *Arnold* zwaar geteisterd; hij had schoone dagen beleefd, waarin het hem niet aan vrienden had ontbroken, maar thans was hij ongelukkig en — verlaten. Hij was arm, en de armoede is in veler oogen eene misdaad, over welke het vonnis zonder regtsgeding door eene eene onmeêdogende wereld wordt uitgesproken. Langen tijd had *Arnold* de worsteling met zijne rampen uitgestaan, maar hij was nu overwonnen en had geene hoop meer op eene betere toekomst.

Hij trad zijne woning binnen; deze was een zolder met vochtige muren; slechts van eene oude mahonijhouten tafel, eenige stoelen en een' stroozak voorzien, jammerlijke overblijfsels van eenen vroegeren rijkdom. Zijne vrouw hield haar dochtertje, hare lieve, blaauwoogige *Maria* in de armen. Zij ontving haren echtgenoot met eenen treurigen glimlach, die hem het hart doorboorde.

» Ik ben zonder bezigheid," zeide *Arnold*, een' stoel nemende; » mijne vrouw en mijn kind sterven van honger. Mijne kleine *Maria*, mijn engeltje!" riep de ongelukkige vader uit, terwijl het wichtje hem onschuldig toelachte.

» Arme kleine, wanneer gij ouderloos zult zijn, wie zal u dan verzorgen, wie zal uwe kinderlijke taal verstaan en uwe handjes voor het avondgebed zamenvouwen! Wie zullen uwe ouders zijn? O God! gij weet, dat het mij zwaar valt den levenslast te torschen, maar alleen ten behoeve van dien engel laat mij dit leven, hoe ondragelijk het mij ook zij, behouden."

» Schep moed, waarde *Arnold*," sprak zijne vrouw; » morgen zult gij welligt beter slagen; uw werkzame aard en eerlijkheid zijn bekend, en weldra zal men u arbeid verschaffen, intusschen zal de Voorzienigheid voor ons waken."

» De Voorzienigheid!" riep *Arnold*, met verbittering uit, zij waakt voor den rijke; de stem des armen klimt niet tot haar op, en....." zijne verhitte oogen hadden geene tranen meer! Hij stelde zijne vrouw een' stuiver ter hand.

» Het is de laatste," zeide hij, » koop brood voor u en uw kind; ik heb geen' honger," waarna bij zich op het stroo nederlegde.

Vier dagen gingen aldus voorbij, en elk uur deed den kommervollen toestand van dit gezin verergeren. Met de koude nam ook de honger toe, en de arme moeder verliet niet meer het bed om het kind ten minste eene genoegzame warmte te verschaffen. De bakker had het brood geweigerd, dat men hem niet meer kon betalen....

Toen *Arnold* te huis kwam, sliep de kleine; terwijl zijne vrouw bare vermagerde handen ten hemel ophief...

» Ik kan dit niet langer verdragen," riep de ongelukkige vader," » ik kan niet langer de ellende van vrouw en kind aanschouwen, en, zoo waar als er een God in den hemel is, zult gij brood hebben."

Een oogenblik daarna was hij op straat; niemand ging voorbij, want het was reeds zeer laat en het weder altijd even onstuimig.

Eindelijk sloeg iemand den hoek van de straat om; het hart van *Arnold* sloeg met hevigheid, de woorden stierven op zijne lippen, maar eensklaps was het hem, als of hij zijn kind van honger hoorde schreijen. Met beschroomdheid naderde hij den vreemdeling, en smeekte hem om eene aalmoes. » Luijaard," werd hem toegevoegd, » schaamt gij u niet om te bedelen? Ga heen en werk," waarna de man zich haastig verwijderde.

Arnold was wanhopig, » werk," zeide hij, » ziedaar het gewone woord van den gierigaard! werken! ik, die ter naauwernood de kracht heb om te gaan; ik, die in drie dagen niets gegeten heb. En de maatschappij erkent dien man welligt voor achtenswaardig en deugdzaam! Zoo een ander komt, zal ik niet meer bidden, ik *moet* brood voor mijn kind hebben, ik kan niet langer wachten."

Eenige oogenblikken daarna ging een jongeling voorbij. » Uwe beurs!" riep *Arnold* uit, » mijn kind heeft geen brood," » Gij hebt daar een slecht bedrijf begonnen," antwoordde de jongeling, door den plotselingen aanval onthutst; » maar, ziedaar mijne beurs" » Wat bevat zij?" vroeg *Arnold*. » Eenige goudstukk[en] en een weinig zilvergeld." *Arnold* opende de beurs, nam tien kroonen uit, en gaf haar vervolgens terug. » Meer heb [ik] niet noodig," sprak hij; » thans zal mijn kind geen gebrek [lij]den. Vergeef mij mijne misdaad!"

Door zulk een vreemd gedrag verbaasd, volgde de jongeli[ng] de voetstappen van *Arnold*. Hij zag hem een bakkerswin[kel] binnentreden, en met brooden beladen daaruit komen; hij ve[r]nam, dat *Arnold* in de verschrikkelijkste ellende verkeerde, [en] dat sints eenige dagen noch hij, noch zijn gezin het minste voe[d]sel hadden genuttigd. Door dit verhaal bewogen, haastte hij de[n] bakker eene guinje ter hand te stellen, ten einde deze een[en] geruimen tijd brood aan het ongelukkige gezin zou levere[n], waarna hij beloofde te zullen wederkeeren.

Arnold trad zijne woning binnen, legde zijne brooden op [de] tafel, en zeide: » Ziedaar, vrouw, dit zal voor de gans[che] week dienen; gij en uw kind zult niet van honger sterven; [ik] ben vermoeid, en kan niet eten; goeden nacht." Hij legde [zich] ter ruste neder, doch zijne wroegingen veroorloofden hem [niet] den slaap te vatten.

Eindelijk brak de dag aan, en *Arnold* ging niet uit als [ge]woonlijk, om werk te zoeken; hij dacht, dat ieder op zijn[e] laat den stempel der misdaad moest ontdekken. Om zijne o[nt]roering te doen bedaren, plaatste hij zich aan een venster, [en] het uitzigt op de straat bad, en weldra bemerkte hij twee vre[em]delingen, die het huis aandachtig beschouwden; in een' hu[n]ner meende hij den jongeling van den vorigen avond te herkenn[en]; het was dezelfde gestalte, dezelfde mantel; hij was het; g[een] twijfel bleef hem over! Eene doodelijke sidderiog greep *Arn[old]* aan; eensklaps verbleekte hij geweldig, en, zich tot achter de kamer terugtrekkende, drukte hij zijne vrouw en zijn k[ind] stuiptrekkend aan zijn hart.

Hij hoorde de trappen opklimmen en vlugte in een nab[ij] kabinet, waarvan hij de deur achter zich sloot.

In dit oogenblik kwamen de twee vreemdelingen binnen. » [Me]vrouw," zeide de jongste, » ik vrees, dat mijn bezoek u la[stig] valt, maar ik hoop, dat de reden daarvan mij tot verschooni[ng] zal strekken; gij zijt in het ongeluk, vergun mij de slagen [van] het noodlot ten uwen opzigte te verzachten;" waarna hij e[ene] beurs vol goud op de tafel wierp. De vrouw sloeg eenen v[er]baasden blik, op den edelmoedigen weldoener, wiens neder[ige] blikken vergiffenis voor zijne weldaad schenen te vragen, [en] tranen van dankbaarheid vielen op het kind, dat in hare ar[men] sliep. » *Arnold!*" riep zij, » *Arnold!* mijne gebeden zijn n[iet] onverhoord gebleven! kom, kom schielijk, ik had u wel gezegd, dat de Voorzienigheid voor ons zou waken."

Maar *Arnold* antwoordde niet.... Zijne vrouw liep ijlings [naar] het kabinet, het was ledig!... Op hetzelfde oogenblik hoor[de] men een dof gerucht op straat, gevolgd door het geschreeuw der menigte, welke het lijk omringde van iemand, die zich [in] eene vlaag van wanhoop uit het venster had geworpen! [Het] lijk was dat van *Arnold*.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 25 *February*. Sedert den 22 dezer is alhier ter Reede [ge]komen:

Voor Dordrecht bestemd:

Erberdina Gezina, S. Ohm, van Bremen, met arduinsteen.

Voor Antwerpen bestemd:

Brugge, H. Woodruff, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *th[e] Marij*, W. Jackson, van Londen, met stukgoederen; *la jeune Clemence*, T. Smit, van Hull, met steenkolen; *Baijonnet*, F. Chaire, van Montevideo, met huiden; *Josephine*, P. Gress, van Hull, met ballast; *Verona*, R. Bogardus, van Charlestonw, met ryst en katoen; *Eglantine*, W. Slater, van Londen, met ballast; *Alberte*, J. F. Clark, van New Castle, met steenkolen; *Expediti[e]*, P. Westermark, van Marseille, met stukgoederen; *Ersthatuunge*, O. Nielsen, van Cette, met stukgoederen.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gestoomd: *Menai*, W. Philips, naar Londen, met passagiers en stukgoederen.

— Te Batavia is aangekomen, Zr. Ms. oorlogs-corvet *Triton*, kapitein [...] C. *Edeling*, van de kust van Guinea.

Advertentien.

Het KINDJE, in welks geboorte wij ons kort geleden ve[r]heugden, werd ons heden door den dood ontnomen.

VLISSINGEN, 23 Februarij 1839.

C. TORRÉ.
J. C. TORRÉ,
Geb. DE LANGE.

OPENBARE VERKOOPING,

op 's Rijks Werven der Marine, te Vlissingen, op Dingsdag de[n] vijfden Maart aanstaande, des voormiddags ten tien ure, van ee[n] aantal, voor 's Rijks dienst, AFGEKEURDE GOEDEREN, be[staande] in eene partij Oud Touw, Slapping en Afval, eenige Presennings, Waakrokken, oude Vlaggen, Beddelakens, [...] Duigen en Bodemstukken, Kleedingstukken en Levensmiddelen, voorts eenige hoopen Brandhout en Schalen, twee hoopen M[...], vier Jollen, eene Roeischouw, en andere voorwerpen.

Zullende alles, twee dagen vóór en op den Verkoopdag, voor een ieder, die daarbij gading mogt hebben, op de gemelde Werven te zien zijn.

VLISSINGEN, den 19 Februarij 1839.

De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine, in het Hoofd-departement van de Schelde,
O. W. GOBIUS.

DRIE SPUITEN.

De ondergeteekende heeft de eer de ontvangst te berigten van een fraai assortiment LYONSCHE NISMER THIBET SHAWLS en DOEKEN; alsmede van Zwarte en Gekleurde ZIJDEN STOFFEN.

J. D. ISAACSON.
Kortendelft, G. N°. 4.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.